

blev nedsat med 2,700 Rd. ved 2den Behandling, idet Udvalget formeente, at Overslaget var for rigeligt anlagt. Nu har den høitagtede Krigsminister foreslaaet dette Beløb yderligere nedsat, idet han mener med det tilbageblivende Beløb at kunne opnaae det paa-tænkte Formaal for Trekroners Bedkommende, hvoriinod man vil vente til ad Aare, eller naar det nu bliver, med at anlægge Lynafledningsstytemet paa de andre Forter. Da Udvalget maa erkende, at der ikke med Hensyn til Overslaget over Anlægget af dette Stytem paa Trekroner kan gjøres væsentlige Indvendinger, har man her kunnet gaae ind paa den høitagtede Ministers Forslag, idet man jo dog forventer i Genhold til Udvalgets Udtalelse, om dette Punkt, at Overslaget vil, førend man skrider til Udførelsen, blive underkastet en Revision. Hvad iøvrigt angaaer Spørgsmaalet om Nødvendigheden af og Beføstningen til Anlæggelsen af et Lynafledningsstytem paa de andre Forter, da vil det utvivlsomt blive underkastet en nærmere Overveielse af den høitagtede Minister, inden det senere vil komme til at foreligge Rigsdagen. — Jeg har til dette Afsnit endnu kun at omtale det Forslag, der er opført under Nr. 4 i Tidenden Spalte 4855—56. Det er et Forslag, der vedrører Bolkærket ved Korsør Havn. Det samme Beløb findes opført i Budgetet, saaledes som det blev forelagt, men det blev paa Mindretallets Forslag udstemt ved 2den Behandling. Fleertallet af Udvalget havde derimod troet, at der var Grunde, der talte for at bevilge Beløbet. Den høitagtede Krigsminister har ledsaget Forslaget med en Skrivelse, der, saavidt jeg er indrer, ikke er bleven trykt, og hvori der tages Hensyn til de af Mindretallet ved 2den Behandling fremsførte Udtalelser og Tvivl, og de søges løste paa en saadan Maade, at Mindretallet har frasalbet sin Opfattelse, saa at altsaa hele Udvalget slutter sig til den høitagtede Ministers Forslag og anbefaler Thinget at vedtage det. Dersom der ingen Indvendinger skulde fremkomme derimod, antager jeg ikke, at det vil være nødvendigt nærmere at referere den omtalte Skrivelse, som jo desuden ligger til ærede Medlemmers Østersyn. Jeg skal

derfor ikke opholde det ærede Things Tid med at gjengive dens Indhold.

Krigsministeren: Jeg har troet under Nr. 39 at burde paany foreslaae Indkaldelse af Mandskab til Halvdelen af Forstærkningsbataillonerne. Jeg kan væsentlig henholde mig til, hvad jeg har ytret ved 2den Behandling om dette Spørgsmaal. Jeg anseer det for meget betænkligt, om man vil udætte at beskæftige sig alvorligt med Indøvelsen af Forstærkningsbataillonerne. Stulle disse gjøre den Nytte, man bør kunne vente af dem, bør man give dem dette Minimum af Øvelse, som er antydet i Hærloven og som her er foreslaaet. Ikke at ville gaae ind paa dette Forslag af Regjeringen er i Bivirkeligheden at standse den naturlige Udvikling af Hærloven. Den er forudsat at skulle udvikle sig i denne Retning, og jeg anseer det for meget betænkligt, om man standser en saadan i Hærloven antydet naturlig og meget beskeden Udvikling som den, her er foreslaaet. Der blev i den Henseende fra den ærede Ordførers Side ved 2den Behandling gjort Noget gjældende, som jeg troer at burde berigtige. Et af Argumenterne mod at tiltræde den foreslaaede Indkaldelse af Mandskab til Forstærkningsbataillonerne, var, som anført af den ærede Ordfører, det, at „Udvalgets Fleertal har nu formeent, at da der, som det hedder i Motiverne, savnes endeel Capitainer og et betydeligt Antal Lieutenanter, saa vil det, der siges at søges naaet, nemlig disse Afdelingers fuldkomne Anvendelighed i Krigstid, ikke kunne naaes ved en saadan Indkaldelse, da man maa antage, at det skulde navnlig være for Befalingsmændenes Skyld, eftersom det vedkommende Mandskab jo er vant til at øves, selv i endnu større Afdelinger, end det her vilde blive samlet til.“ Den Antydning om, at der vilde mangle høiere Befalingsmænd ved disse Afdelinger, støtter sig til en Anmærkning til Finantslovsforslaget. Dette blev imidlertid, som bekendt, udarbejdet tidligt i Østeraaret, og dengang var der virkelig en betydelig Mangel paa Officerer ved Forstærkningsbataillonerne. Senere ere tre Compagniecher blevne udnævnte, og der er blevet overført